

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଗର୍ଭ ଘଟ
ଲିକ ଡିହି ଡିହି ଖାମୟାଓ

ସହଜ ଡିହି ଖାମୟାଓ ପୁସ୍ତିକ
(ବ୍ୟାକରଣ ସହ)

କ
ଲ ଚ
କ ଘ ଘ
କ ଗ ଗ
କ ଘ ଘ
କ ଘ ଘ
କ ଘ ଘ
କ ଘ ଘ
କ ଘ ଘ
କ ଘ ଘ

ଅଞ୍ଜି ଶ୍ୟାମ ବାହିନୀ

'Lik Ngai Tai Kham Yang' a book of Tai language Gramma
compiled by Chao Aong Ching Shyam of Sibasagar, Assam and
published by **Phung lai Khamyang** on the Occasion of **Poi Pee**
Mau Tai 2109

Publisher :
Phung lai Khamyang.

Financed by :
Amrit Shyam.

Copyright :
Phung lai Khamyang.

Published in :
2014

D.T.P by :
Dulen Changbun Phukan
Ban; Maniki (Mahmora)

Cover designe :
Utpala Boruah.

Price : 30/-

Printed at :
Pahi Offset Press, Moranhat
Phone No.-03754229424
E-mail : pahioffsetmoran@gmail.com

অভিমন

“সহজ তাই খাময়াঙ ভাষাৰ সহজ পুথি” শিৰোনামাৰে সংকলন কৰা তাই থামিাৰ (তাই আদিপাঠ) খনিৰ লেখক চাও অংচিং শ্যাম এজন আজীৱন শিক্ষকতা বৃত্তিত ব্ৰতী ব্যক্তি। তেখেত বহন মধ্য ইংৰাজী বিদ্যালয়ৰ মুৰব্বী বিচাৰে শিক্ষকতাৰ জীৱন অৰম্ভ কৰি ডিব্ৰুগড় জিলাৰ ডাপৰা বাদোৰ উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত প্ৰায় বাৰ বছৰ কাল সুখ্যাতিৰে সেৱা আগবঢ়াই অৱশেষত নিজৰ অধ্যয়নখলী শিৱসাগৰ জিলাৰ অন্যতম ও পুৰণা শিক্ষানুষ্ঠান সাপেখাতী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ পৰা অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। অৱসৰ গ্ৰহণ কৰিয়ে তেখেতে সক্ৰীয় ৰাজনীতিত প্ৰৱেশ কৰি পঞ্চায়তৰ দায়িত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰি ৰাজহুৱা জীৱন আৰম্ভ কৰে আৰু এইদৰে দহবছৰকাল ৰাইজলৈ সেৱা আগবঢ়ায়। কিন্তু তেখেতে ইমানতে কৰ্মময় জীৱনৰ সমাপ্তি নঘটালে। ৰাজনৈতিক জীৱনধাৰা সমাপ্ত কৰি তেখেত বৈ নাথাকিল। পুনৰ অহাবাটে ঘূৰি গ'ল শিক্ষকতাৰ জীৱনলৈ। বৰ্তমান তেখেত সাপেখাতীৰ একম ইংৰাজী মাধ্যমৰ শিক্ষানুষ্ঠান SAPEKHATI BROOKFIELD ENGLISH SCHOOL ৰ প্ৰধান হিচাবে কাৰ্য্যনিৰ্বাহ কৰি আছে।

মানুহ এজনৰ ব্যক্তি হুত পৰিৱেশ আৰু পৰিস্থিতিয়ে গভীৰ ভাবে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। বিশেষকৈ ঘৰুৱা পৰিৱেশে এঘৰ মানুহৰ নৱ প্ৰজন্মক এনে ভাবে প্ৰভাৱান্বিত কৰে যে সেই সকল নৱ প্ৰজন্মই ওৰেজীৱন সেই প্ৰভাৱৰ পৰা মুক্ত হ'ব নোৱাৰে। চাও অংচিং শ্যামৰ জীৱনতো এটা ব্যতিক্ৰমী ঘৰুৱা পৰিৱেশে ক্ৰিয়া কৰিছিল। যেহেতু আমি একেখন গাঁৱৰে একোটা পৰিয়ালৰ লোক। একে বংশ-পৰিয়াল হোৱা বাবে তেখেত সম্বন্ধত মোৰ আও চাও (দদাইদেউ) আৰু তেখেতৰ পিতৃ-মাতৃ মোৰ পু-চাও আৰু য্যা চাও আছিল। পু-চাও জন বহুভাষী ব্যক্তি আছিল। তেখেতে বৌদ্ধ ধৰ্মৰ উপসম্পদা (শ্ৰমণ দীক্ষা) গ্ৰহণ কৰি প্ৰায় দুবছৰ কলকতাৰ ধৰ্মাঙ্কুৰ বিহাৰত থাকি ব্ৰহ্মদেশলৈ (ম্যানমাৰ) যায়। ব্ৰহ্মদেশৰ মান্দালয় নগৰীৰ কোনো এখন বিহাৰত দুবছৰ চাৰিমাহ কাল থাকি ব্ৰহ্মা ভাষাৰ শিক্ষা লয়। তেখেতে তাই ভাষা, ব্ৰহ্মা ভাষা জনাৰ উপৰিও চিংফৌ ভাষাত সলসলীয়াকৈ ক'ব পাৰিছিল। তাৰোপৰি তেখেতে নেপালী ভাষাও জানিছিল। আদিভাষী সম্প্ৰদায়ৰ মুণ্ডা আৰু চাওতালী ভাষাত কথোপকথন হোৱা আমি দেখিবলৈ পাইছিলো। আনহাতে য্যা চাও গৰাকী তাই খাময়াঙ সম্প্ৰদায় নং খেউ নকজাঙত বসতি কৰাৰ সময়ত মান নয় গাঁৱৰ বাসিন্দা আছিল। এওঁলোকে পাটকাই অতিক্ৰমী সৌমাৰ খণ্ডত পদাৰ্পণ কৰাৰ পিচত তাই খামটিসকলৰ সান্নিধ্যত শদিয়াৰ বসতি স্থাপন কৰি নিজ ভাষা সংস্কৃতি ৰক্ষা কৰি আহিছিল। ১৮৩৯ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ বাতিলৈ সংঘটিত হোৱা ইংৰাজ-খামটিৰ ৰণৰ আগদিনা ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰহৈ তাইনয় সকলে ডিব্ৰুগড়ৰ খনিকৰ নামৰ ঠাইত আশ্ৰয় লৈছিলহি। খনিকৰ গাঁৱৰ পৰা জকাই, মাকুমকিল্লা আদি ঠাইলৈ প্ৰব্ৰজন কৰি অৱশেষত মাঘেৰিটা অঞ্চলৰে পাঁৱেমুখ গাঁৱত নিগাজীকৈ বসতি কৰিবলৈ লয়।

দেখা যায় খাময়াঙৰ মান-নয় (মান-গাঁও, নয়-পৰ্বত বা ওখ ঠাই) গাঁৱৰ দলটোৱে পাটকাইন সিপাৰৰ পৰাই এটা সুকীয়া গোটত বিভক্ত হৈ আচুতীয়াকৈ থাকি নিজৰ ভাষা-সংস্কৃতি বন্ধা কৰি থাকিল। চাও অংচিং শ্যামৰ মাতৃ য়া-চাও গৰাকী জন্মগত ভাবে স্তাই ভাষী আছিল। তেখেত সকলে ঘৰত সকলো সময়তে স্তাই ভাষাতে কথা-বতৰা হৈছিল। চাও অংচিং দদাইদেউ তেনে পৰিৱেশত ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। কেৱল যে স্তাই ভাষাৰ প্ৰতিহে শ্ৰদ্ধাশীল হৈছিল এনে নহয়, তেখেতৰ ব্যক্তিগত জাতীয় সত্তা এটা গঢ়লৈ উঠিছিল। কাৰণ তেখেতৰ একমাত্ৰ বোৱেক গৰাকী স্তাই তুৰুং সম্প্ৰদায়ৰ জীয়াৰী আছিল। স্তাই তুৰুং সকলৰ মাতৃভাষা স্তাই আৰু চিংফো আছিল। সেই সুবাদতে তেখেতৰ স্বামী শ্ৰী তিলেশ্বৰ দদাইদেৱে পৰিবাৰৰ পৰা চিংফো ভাষা শিকি পেলাইছিল। এনেদৰে সাতো সোতৰই চাও অংচিং দদাইদেউহঁতৰ ঘৰৰ পৰিৱেশটো বিভিন্ন ভাষাৰ পীতৃভূমি আছিল বুলিয়েই বঢ়াই কোৱা নহয়।

পৰিৱেশত আমি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰো যে জাতীয় চেতনাৰ অবিহনে এনে দুঃসাধ্য কাম হাতত লোৱা সম্ভৱ নহয়। সেইদিশৰ পৰা লক্ষ্য কৰিলে চাও অংচিং শ্যামদেও আমাৰ সকলোৰে শলাগৰ পাত্ৰ। খাময়াঙ সমাজ কিঞ্চিত পৰিমাণে হ'লেও পুথিখনৰ প্ৰতি সমাদৰ প্ৰদৰ্শন কৰি আকোৱালি লয়, তেন্তে লেখকৰ পৰিশ্ৰম সাৰ্থক হ'ব বুলি ভাবিব পাৰিমহঁক।

চাও চৈমেত বাইলুঙ
সাপেখাতী
৯/১২/২০১৪

লেখকৰ একাষাৰ

যি জাতিৰ ভাষা, সংস্কৃতি নাই সেই জাতিয়ে নিজকে এটা জাতি বুলি দাবী কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ এটা জাতি হ'বলৈ কিছুমান উপাদানৰ আৱশ্যক। সেই দিশৰ পৰা লক্ষ্য কৰিলে বৰ্তমান সময়ত বসবাস কৰা স্তাই খামতি, স্তাই ফাকে আৰু স্তাই আইতন সকলে জাতীয় বৈশিষ্ট্য বন্ধাৰ আটাইবোৰ উপাদান ধৰি ৰাখি এটা জাতি বুলি পৰিগণিত হৈ আহিছে। কিন্তু অসময় প্ৰায় আঠশ বছৰ বসবাস কৰা স্তাই আহোম আৰু স্তাই খাময়াং সকলৰ ক্ষেত্ৰত জাতিয় বৈশিষ্ট্যৰ সেই উপাদান সমূহৰ অভাৱ দেখা যায়। স্তাই খাময়াং সকলৰ ক্ষেত্ৰত এই কথা কব পাৰি যে তেওঁলোকৰ সকলো থাকিও যেন একো নাই। এনে এটা অৱস্থাৰ সন্মুখীন হোৱা যেন লাগে। কাৰণ স্তাই খাময়াং সকল নৃগোষ্ঠীগত ভাবে যে স্তাই, এই কথা সন্দেহাতীত। কিন্তু তেওঁলোকৰ সমাজত স্তাই ভাষা প্ৰচলনৰ পথ ৰুদ্ধ হোৱাৰ বাবেই বৰ্তমান সময়ত তেওঁলোকৰ পৰিস্থিতি সন্দৰ্ভত এটা সন্দিহান অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে। এই কথা সত্য যে এওঁলোকে মধ্য অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰে পৰিবেষ্টিত অঞ্চলত বসবাস কৰাৰ বাবে পৰিৱেশ আৰু পৰিস্থিতিত পৰি নিজৰ মাজত স্তাই ভাষা প্ৰচলন কৰাত কিছু সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ল। অৱশ্যে বিংশ শতিকাৰ বাটী-সম্ভৱ দশকৰলৈকে তেওঁলোকৰ সমাজত স্তাই ভাষা জনা লোক অনেক আছিল। তাৰোপৰি সাম্প্ৰতিক সময়তো এওঁলোকৰ সমাজৰ বহুলোকে স্তাই ভাষাৰ সম্বোধন পদবোৰ আৰু বিভিন্ন আচৰাবৰ বস্তুবোৰ স্তাই ভাষাৰ শব্দ প্ৰয়োগ কৰে।

অতি সাম্প্ৰতিক কালত স্তাই খাময়াঙ জনগোষ্ঠী নৱ প্ৰজন্মই স্তাই ভাষা উদ্ধাৰৰ বাবে চলোৱা প্ৰচেষ্টা অতিকৈ আদৰণিয় আৰু প্ৰশংসনীয়। কিন্তু এই প্ৰচেষ্টা শুদ্ধ পথেৰে পৰিচালিত কৰিব লাগিব আৰু তেতিয়াহে আকাংক্ষিত লক্ষ্যত উপনিত হোৱাতো আশা কৰিব পাৰি।

মোৰ স্তাই ভাষাৰ অনুষ্ঠানিক শিক্ষা নাই। কিন্তু মোৰ পিতৃ-মাতৃ জীৱিত থকা লৈকে আমাৰ ঘৰখনত স্তাই ভাষাৰ কোৱাৰ এটা পৰিৱেশ আছিল। মোৰ পিতৃ-মাতৃ দুয়ো স্তাই ভাষী আছিল। ঘৰত তেখেতসকলে স্তাই ভাষাতে কথোপকণ্ঠন

হৈছিল। কোনোবা ভাই ভাষা কোৰা অতিথি আহিলে তেওঁলোকে আমাৰ ঘৰত
আনহী হৈ থাকিবলৈ ভাল পাইছিল। কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ পিতৃমাতৃৰ সৈতে
ভাই ভাষাত কথা পাতি আনন্দ লভিছিল। তেনে এটা পৰিবেশত মই পিতৃমাতৃ
আৰু অন্যান্য লোকৰ মুখৰ পৰা শুনি পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে ভুলে-শুদ্ধি ভাই ভাষাতো
কৰ পৰা হৈছিলো। কিন্তু সম্পূৰ্ণকৈ শিকাৰ সুযোগ নহ'ল। মোৰ ভাই ভাষাৰ
সীমিত জ্ঞানেৰে এই পুথিখন লিখি উলিয়ালো।

পুথিখন সজাওঁতে ভাই পণ্ডিত মোৰ আও চাও প্ৰয়াত আইম্যাখং
গোহাইদেৱৰ “ভাই ভাষাৰ প্ৰাথমিক পাঠ” পূৰ্বাঞ্চল ভাই সাহিত্য সভাৰ “পুণ্ড
খম ভাই” ৰত্নেশ্বৰ বুঢ়াগোহাই, ষ্টিফেন মোৰেৰ “ভাই ভাষাৰ প্ৰাইমাৰ”, লেইঠন
মৌৰেৰ “ভাই ভাষাৰ শিক্ষা”, ড॰ বিজু মৰাণৰ “ভাই ফাকে ভাষা আৰু সংস্কৃতি”
আদি পুথিসমূহ অধ্যয়ন কৰি “লিক ভাই ভাই খাময়াঙ” অৰ্থাৎ সহজ ভাই খাময়াঙ
পুথি নামকৰণেৰে প্ৰস্তুত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। ভাই খাময়াঙ সমাজত ভাই
ভাষা শিক্ষাৰ প্ৰচাৰৰ ক্ষেত্ৰত এই পুথিখনে কিঞ্চিত পৰিমাণে যদি অৰিহণা যোগায়
লেখকৰ পৰিশ্ৰম সাৰ্থক হ'ব বুলি আশা কৰিম। আজি পৰ্য্যন্ত খাময়াঙ সমাজত
ভাই খাময়াঙ ভাষাৰ পুথি প্ৰকাশ হোৱা নাই।

শেষত মাৰ্ঘেৰিটা অঞ্চলৰ পাইৰমুখ গাঁৱৰ মোৰ স্বধৰ্মী জ্ঞাতি ব্যক্তিত্ব
সৰ্বশ্ৰী মিহিন্দা চউলিক, লক্ষী চউলিক আৰু চাও চিক চেং থাওমুংদেৱে বিহঙ্গম
দৃষ্টিৰে দুই এটা খুটি নাতি আঙুলিয়াই দিয়াত তেখেত সকললৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা
থাকিল। মোৰ সহোদৰ ভাই সৰ্বশ্ৰী চৈমেত ৰাইলুঙ, দুৰ্গা শ্যাম, ড॰ ডেওবৰ
শ্যাম, অভিযন্তা বুদ্ধিন শ্যাম আদিয়ে পুথিখন সোনকালে প্ৰকাশ কৰিবলৈ যি
উদগনি ও প্ৰেৰণা দিলে তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ থাকিল।

সদৌ শেষত মোৰ লান লুক চাও প্যছেং চউলু ওৰফে জোনটিয়ে “লিক
ভাই ভাই খাময়াঙ” পুথিখন অতি সোনকালে যোগুতাব লাগে বুলি যি আমনি
কৰিলে লগতে প্ৰেছলৈ অহা যোৱা কৰাৰ দায়িত্বও বহন কৰি মোক যিদৰে উৎসাহ
যোগালে লগতে সাপেখাতী চক্ৰ বিষয়া কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মী শ্ৰী ৰঞ্জন থাওমুং,
শ্ৰীমতী বন্দনা পাংয়ক শ্যামেও প্যছেঙক সহযোগ কৰাত তেওঁলোকলৈ মোৰ

‘আকিও বই’ লগতে তেওঁলোকৰ ইচ্ছাক বাঞ্ছিত আশাবোৰ পূৰ্ণিমাৰ জোনৰ
দৰে উজ্জ্বল হৈ উঠক আৰু দীৰ্ঘজীৱি হৈ সমাজৰ সেৱা কৰিবলৈ তথাগত বুদ্ধই
শক্তি দিয়ক।

সদৌ শেষত মোৰ আন কেইজনমান লান লুক সৰ্বশ্ৰী ৰুদ্ৰ (ৰুবুল),
অজিত আৰু ৰহন শ্যাম গাঁৱৰ পৰিচলনা সমিতিৰ সভাপতি অনন্ত শ্যাম, সোমাৰী
বাসী শ্ৰী অনুপ ওৰফে ববী আৰু শ্ৰী অমৃত কামথং শ্যামে নিজা ভাই ভাষাটোৰ
প্ৰতি আকৃষ্ট হৈ পুথিখন অতি সোনকালে প্ৰকাশ কৰিব লাগে বুলি যি আমনি
কৰিলে তেওঁলোকৰ সেই আমনিক মই স্বীকৃতি প্ৰদান কৰি মোৰ হিয়াভৰা আশীৰ্বাদ
তেওঁলোকলৈ — “ভাবাতু সৰ্ব মঙ্গলম”। পৰিশেষত মোৰ সহধৰ্মীণী শ্ৰীমতী
মনোৰমাৰ কথা নকলে হয়ত মোৰ লিখনিটো আধাৰুৱা হ'ব। পুথিখন সম্পূৰ্ণ
কৰাৰ বাবে তাই মোক যি অনুপ্ৰেৰণা দিলে তাৰবাবে মৰম ও বুজাবুজি সদায়
সজীৱ হৈ থাকিব।

সবো সত্ৰা সুনীতা ভনন্ত

চাও অং চিং শ্যাম, বি.এ.ই, এল, টি

অমৃত নগৰ, সাপেখাতী

শিৱসাগৰ, অসম।

সূচীপত্ৰ

প্রথম পাঠ		দ্বাদশ পাঠ	
ভাই বর্ণমালা	1	প্রশ্নবোধক শব্দ	15
দ্বিতীয় পাঠ		ত্রয়োদশ পাঠ	
ভাই ভাষাত স্বৰচিহ্ন	3	সূৰ	17
তৃতীয় পাঠ		চতুৰ্দশ পাঠ	
ভাই ভাষা একাক্ষৰী শব্দ	4	ক্ৰিয়া পদ সমূহ	20
চতুৰ্থ পাঠ		পঞ্চদশ পাঠ	
বানানৰ ব্যৱহাৰ	5	সমন্ধ পদ	23
পঞ্চম পাঠ		ষষ্ঠ দশ পাঠ	
সম্বন্ধবাচক বিশেষ্য	6	খাদ্য সামগ্ৰী	25
ষষ্ঠ পাঠ		সপ্ত দশ পাঠ	
সৰ্ব্বনাম পদ	7	মানুহৰ দোষ-গুণ	28
সপ্তম পাঠ		মানুহৰ অংগ	29
নিত্যবৰ্ত্তমান কাল	8	মাছ-মাংস	30
অষ্টম পাঠ		ঘৰুৱা সামগ্ৰী (ক)	31
অতীত কাল	11	কাপোৰ আৰু সাজ পোছাক	32
নৱম পাঠ		ঘৰুৱা সামগ্ৰী (খ)	33
ভৱিষ্যত কাল	12	ৰাজ্য সম্বন্ধীয়	44
দশম পাঠ		প্ৰকৃতিৰ বস্তু	35
সাত বাৰৰ নাম	14	পঢ়াশালী সম্পৰ্কীয়	36
একাদশ পাঠ		উদ্ভিদৰ নাম	36
বাৰ মাহৰ নাম	15	জন্তুৰ নাম	37
		চৰাই নাম	38

প্রথম পাঠ ভাই বর্ণমালা

ভাই ভাষাৰ ব্যঞ্জন বৰ্ণবোৰ 'আ' কাৰ সংযোগ কৰি উচ্চাৰণ কৰা হয়।

ক	খ	গ	ঘ	ঙ	চ
কা	খা	গা	ঘা	ঙা	চা
ক	খ	গ	ঘ	ঙ	চ
তা	থা	না	পা	ফা	মা
ত	থ	ন	প	ফ	ম
য়া	লা	বা	হা	আ	ৰা

ভাই ভাষাৰ স্বৰ চিহ্ন	অসমীয়া স্বৰচিহ্ন	ভাই স্বৰ চিহ্নৰ ব্যৱহাৰ					
।	আ-া	ক	খ	গ	ঘ	ঙ	চ
০	ই-ি	কি	খি	গি	ঘি	ঙি	চি
০	ঈ-ী	কী	খী	গী	ঘী	ঙী	চী
।	উ-ু	কু	খু	গু	ঘু	ঙু	চু
।	ঊ-ূ	কু	খু	গু	ঘু	ঙু	চু

এ-৫

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

আই

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

আম

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কেম

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে
কৈ ষে ঙে চে ছে ঞে

দ্বিতীয় পাঠ

ভাই ভাষাত স্বৰচিহ্ন যুক্ত এটা বৰ্ণই একোটা অর্থ বুজায়।

ক	কা	যোৰা	ক	কাৰ	মই
খ	মা	অহা	খ	হাও	আমি
গ	পা	মাছ	গ	খাও	ভাত
ঘ	পা	আপা, বৰমাক	ঘ	কৈ	কল
ঙ	না	পথাৰ	ঙ	খাও	ভাত
চ	আ	পেহী	চ	মে	মাতৃ
ছ	খী	পাইখানা	ছ	চাই	ককাইদেউ
জ	তী	ঠাই	জ	চাউ	দেউতা
ঝ	ফী	দেবতা	ঝ	ছু	তোমালোক
ঞ	কাই	কুকুৰা	ঞ	বা	কথা কোৰা
ট	খাই	কণী	ট	ফা	কাপোৰ, আকাশ
ঠ	কাঃ	নচা	ঠ	খু	হঁহা
ড	খাই	বেচা	ড	হাই	কন্দা
ণ	লে	ফুৰা	ণ	চু	কিনা
ত	ফাই	জুই	ত	ছাউ	ঠিয় হোৱা
থ	লা	ল'ৰা, পলম	থ	খা	বিচৰা
দ	জা	দাঁত, তিল			

পঢ়া পাঠ : ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

বিঃ দ্ৰঃ পঢ়োতে প্ৰতিটো বৰ্ণ 'আ' কাৰ উচ্চাৰণ কৰি পঢ়িব লাগে।

স্বৰ চিহ্ন যুক্ত বৰ্ণবোৰ পঢ়া -

০ ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি
 ১ ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি
 ২ ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি
 ৩ ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি ঠি

তৃতীয় পাঠ

ডাই ভাষা একাক্ষৰী শব্দৰ ভাষা। এই ভাষাত শব্দৰ সুৰ সননি হয় আৰু অৰ্থও বেলেগ হয়। ডাই ভাষাৰ ৬ (ছয়) টা সুৰ আছে।

০	ক	কা	যোৱা	সম মধ্যম সুৰ
১	ক	কা	কাউৰী	উচ্চ সুৰ
২	ক	কা	বেপাৰ কৰা	অনুদাত্ত সুৰ
৩	ক	কা	কঠিয়া	গভীৰ কঠৰ সুৰ
৪	ক	কা	নচা	গভীৰ সুৰ
৫	ক	কা	দুখৰ মাত	উচ্চ উদাত্ত সুৰ
০	খ	খা	হেন্দালি, বিয়া দিয়া	সম মধ্যম সুৰ
১	খ	খা	খেৰ	উচ্চ সুৰ
২	খ	খা	পৰচৰ্চা কৰা	অনুদাত্ত সুৰ
৩	খ	খা	চাকৰ, মাৰি পেলোৱা	গভীৰ কঠৰ সুৰ
৪	খ	খা	গছৰ ডাল	গভীৰ সুৰ
৫	খ	খা	বিচৰা, তপিনা, সোঁফাল	উচ্চ উদাত্ত সুৰ

নতুন শিকাৰ সকলে সংবৃত (Close tone) আৰু বিবৃত (Open tone) সুৰত অভ্যাস কৰা ভাল।

চতুৰ্থ পাঠ

বানানৰ ব্যবহাৰ

ডাই ভাষাৰ প্ৰতিটো ব্যঞ্জন বৰ্ণৰ স্বৰবৰ্ণৰ চিহ্ন যোগ হোৱাৰ পদ্ধতি মুখেৰে কওঁতে বৰ্ণৰ ক্ৰম অনুসৰি কব লাগে।

ক - ক	খ্যা ক	কত - কাৰে কা
খ - খ	খ্যা খ	খত - কাৰে খা
গ - গ	লুঙ তেন গি কি	কত - কাৰে কি
গ - গ	লুঙ তেন গি থি	খত - কাৰে থি
গ - গ	লুঙ তেন চাঙ খাত গি কী	কত - কাৰে কী
গ - গ	লুঙ তেন চাঙ খাত গি থী	খত - কাৰে থী
ক - ক	নিখঙ জেন কু	কত - কাৰে কু
খ - খ	নিখঙ জেন খু	খত - কাৰে খু
ক - ক	তি ফঙ জেন কু	কত - কাৰে কু
খ - খ	তি ফঙ জেন খু	খত - কাৰে খু
ক - ক	চা ৰাই থুঃ কা এ কে	কত - কাৰে কে
খ - খ	চা ৰাই থুঃ কা এ খে	খত - কাৰে খে
ক - ক	ৰাটে কৈ	কত - কাৰে কৈ
খ - খ	ৰাটে খৈ	খত - কাৰে খৈ
ক - ক	নাপেত গি কাই	কত আই কাৰে কাই
খ - খ	নাপেত গি খাই	খত আই কাৰে খাই
ক - ক	চিতি কেন কাম	কত আম কাম
খ - খ	চিতি কেন খাম	খত আম খাম
ক - ক	চিতি তেন চাত কে	কত এম কে
খ - খ	চিতি তেন চাত খে	খত এম খে
ক - ক	য়া য়েং খ্যা ক্যা	কত - কাৰে ক্যা

০৭ - ০৭	য়া য়েং খ্যা ০৭ খ্যা	খত - য় কাৰে খ্যা
০৭ - ০৭	হাঠ চাত ০৭ কাও	কত ও কাৰে কাও
০৭ - ০৭	হাঠ চাত ০৭ খাও	খত ও কাৰে খাও
০৭ - ০৭	ৰাঠে নাথু পেত ০৭ কাৰ	কত ৰ কাৰে কাৰ
০৭ - ০৭	ৰাঠে নাথু পেত ০৭ খাৰ	খত ৰ কাৰে খাৰ
০৭ - ০৭	চাঠে থুকা খ্যা ০৭ কঅ	কত অ কাৰে কঅ
০৭ - ০৭	চাঠে থুকা খ্যা ০৭ খঅ	খত অ কাৰে খঅ

বিঃদ্রঃ অন্যান্য বৰ্ণবোৰো উল্লেখিত পদ্ধতিৰে ক'ব লাগিব।

পঞ্চম পাঠ

সম্ভবাচক বিশেষ্য

স্তাই ভাষাত সম্ভবাচক বিশেষ্য শব্দবোৰৰ কিছু বিশেষত্ব আছে।

১) স্তাই ভাষাত জেষ্ঠ বুজাবলৈ বিশেষ্য শব্দৰ আগত ঠী পী বহে। যেনে -

ঠী ঠী	পী চাই	ককাইদেউ
ঠী ৬০	পী ছাও	বাইদেউ

২) কণিষ্ঠ বুজাবলৈ বিশেষ্য শব্দৰ আগত ৭০ নঙ বহে।

৭০ ঠী	নঙ চাই	ভাই
৭০ ৬০	নঙ ছাও	ভনী

৩) সন্তান বুজোৱা পুত্ৰ বা কন্যাৰ আগত ০৭ লুক ব্যৱহাৰ হয়।

০৭ ঠী	লুক চাই	পুত্ৰ
০৭ ৬০	লুক ছাৰ	কন্যা

৪) ডেকা বা জীয়ৰী বুজোৱা শব্দৰ আগত ৭ পা বহে।

৭ ৬০	পা মাৰ	ডেকা ল'ৰা বা যুবক
৭ ৬০	পা ছাৰ	জীয়ৰী বা যুবতী

৫) বৈবাহিক সম্বন্ধত বিশেষ্য শব্দৰ পাছত ৭ থৈ ব্যৱহাৰ হয়।

৭ ৭	পী থৈ	ভিনিদেউ
৭ ৭	আ থৈ	পেহাদেউ
৭ ৭	না থৈ	মহাদেউ
৭ ৭	নঙ থৈ	ভনী জোঁৱাই
৭ ৭	লুক থৈ	জী জোঁৱাই

৬) পুত্ৰ বা ভাই বোৱাৰীক বুজাবলৈ শব্দৰ পাছত ৭ পাও বহে।

৭ ৭	লুক পাও	পু বোৱাৰী
৭ ৭	নঙ পাও	ভাই বোৱাৰী

৭) নাতি বা নাতিনীক বুজাবলৈ বিশেষ্য শব্দৰ আগত ০৭ লান বহে।

০৭ ঠী	লান চায়	নাতি
০৭ ৬০	লান ছাও	নাতিনী

ষষ্ঠ পাঠ

সৰ্বনাম পদ

একবচন

বহুবচন

০৭ কাৰ - মই	৭ হাও - আমি
৭ মাও - তুমি	৭ ছু - তোমালোক
০৭ মান - সি/তাই	৭ খাৰ - সিহঁত

মান্যার্থত-

৭ ৭ মাও চাও - আপুনি	৭ ৭ ছু চাও - আপোনালোক
---------------------	-----------------------

৳ৱ ৱু মান চাও- তেখেত
 ৱু ৱু আন কাৰ-মোৰ
 ৱু ৱু আন মাও-তোমাৰ/
 আপোনাৰ
 ৱু ৱু আন মান-তেওঁৰ/
 তেখেতৰ
 ৱু ৱু খাৰ চাও- তেখেতসকল
 ৱু ৱু আন হাও-আমাৰ
 ৱু ৱু আন ছু-তোমালোকৰ/
 আপোনালোক
 ৱু ৱু আন খাৰ-সিহঁতৰ/
 তেখেতসকল

একবচন

ৱি ৱি হাং কাৰ - মোক
 ৱি ৱি হাং মাৰ - তোমাক/
 আপোনাক
 ৱি ৱি হাং মান - তেওঁক/
 তাইক

বহুবচন

ৱি ৱি হাং হাও - আমাক
 ৱি ৱি হাং ছু - তোমালোকক/
 আপোনালোকক
 ৱি ৱি হাং খাৰ - সিহঁতক
 /তেখেতক

সপ্তম পাঠ

নিত্যবৰ্ত্তমান কাল

‘ৱে’ কা ক্ৰিয়া কামটো হোৱা আৰু নোহোৱা বাক্যত

প্ৰকৃষ একবচন

১ম ৱে ৱে কাৰ কা- মই যাওঁ
 ২য় ৱে ৱে মাও কা- তুমি যোৱা
 ৩য় ৱে ৱে মান কা- সি যায়
 ৱে ৱে হাও কা - আমি যাওঁ
 ৱে ৱে ছু কা - তোমালোক যোৱা
 ৱে ৱে খাৰ কা - সিহঁতে যায়

বহুবচন

ৱে ৱে হাও কা - আমি যাওঁ
 ৱে ৱে ছু কা - তোমালোক যোৱা
 ৱে ৱে খাৰ কা - সিহঁতে যায়

ৱে ৱে ৱে কাৰ ইং কা-
 মই নেযাওঁ
 ৱে ৱে ৱে মাও ইং কা-
 তুমি নোযোৱা
 ৳ৱ ৱে ৱে মান ইং কা -
 সি/তাই নেযায়
 ৱে ৱে ৱে হাও ইং কা-
 আমি নেযাওঁ
 ৱে ৱে ৱে ছু ইং কা-
 তোমালোকে নোযোৱা
 ৱে ৱে ৱে খাৰ ইং কা -
 সিহঁতে নেযায়।

পঢ়া পাঠ :

ৱে ৱে ৱি ৳ৱ ৱু কাৰ কা তি মান আন হাউ -

- মই আমাৰ গাঁৱলৈ যাওঁ।

ৱে ৱে ৱে ৱে ৱি মাও কা না চাও নাই - তুমি এতিয়া যোৱা দেই।

৳ৱ ৱি ৱে ৱে মান তি থা কা - সি ক'লৈ যায়।

ৱে ৱে ৱে ৱি ৱি হাও ইং কা ম'হু - আমি কালিলৈ নেযাওঁ।

ৱে ৱে ৱি ৳ৱ ৱি হাও কা তি ছন লিক - আমি স্কুললৈ যাওঁ।

প্ৰশ্নবোধক বাক্য

প্ৰকৃষ একবচন

১ম ৱে ৱে ৱে কাৰ কা ল-
 মই যাওঁ নে?

২য় ৱে ৱে ৱে মাও কা ল-
 তুমি যোৱা নে?

৩য় ৳ৱ ৱে ৱে মান কা ল-
 সি/তাই যায় নে?

বহুবচন

ৱে ৱে ৱে হাও কা ল-
 আমি যাওঁ নে?

ৱে ৱে ৱে ছু কা ল-
 তোমালোক যোৱা নে?

ৱে ৱে ৱে খাৰ কা ল-
 সিহঁতে যায় নে?

১) নিত্য বৰ্ত্তমান কালৰ বাক্যত ক্ৰিয়াৰ আগত বা পাছত কোনো শব্দ ব্যৱহাৰ নহয়। যেনে - কৰ্ত্তা + ক্ৰিয়া + ৱে কাৰ + ৱে কিনি - মই খাওঁ।

২) নিত্য বৰ্ত্তমান কালৰ বাক্যটো নোহোৱা বা নকৰা নেতিবাচক বাক্য

কৰিবলৈ ক্ৰিয়াটোৰ আগত *ল'ৰ্চ* ইং ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। যেনে- *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ*
ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ - কাৰ ইং কিনি খাও - মই ভাত নেখাওঁ।

৩) নিত্য বৰ্তমান কালৰ বাক্যটো প্ৰশ্নবোধক কৰিবলৈ হ'লে ক্ৰিয়াটোৰ
পাছত *ল'ৰ্চ* ল' ব্যৱহাৰ হয়। যেনে- *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* - মাৰ কা ল' - তুমি
যোৱানে?

৪) এই কালৰ বাক্যটো অলপ সময়ৰ আগতে শেষ হোৱা বুজালে ক্ৰিয়াৰ
পাছত *ল'ৰ্চ* য ব্যৱহাৰ হয়। যেনে - *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* কাৰ কা য - মই গলো।
ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ মান মা য - সি আহিলে।

পঢ়া পাঠ:

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* ছু কিনি ল' - তোমালোকে খোৱানে?

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ মাৰ মা ল' - তুমি আহানে?

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* হাউ কিনি য - আমি খালো।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* খাৰ কা য - সিহঁতে গ'ল।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* মান লন য - সি শুলে।

গুৱাই খাময়াঙ ভাষাত বৰ্তমানত চলি থকা কাৰ্যটো বুজাবলৈ ক্ৰিয়াটোৰ
পাছত *ল'ৰ্চ* ছু ব্যৱহাৰ হয়।

ক্ৰিয়া *ল'ৰ্চ* ফাত - পঢ়া

প্ৰকৃষ একবচন

বহুবচন

১ম *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* কাৰ ফাত ছু *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* হাও ফাত ছু
মই পঢ়ি আছো। আমি পঢ়ি আছো।

২য় *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* মাও ফাত ছু *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* ছু ফাত ছু
তুমি পঢ়ি আছা। তোমালোকে পঢ়ি আছা।

৩য় *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* মান ফাত ছু *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* খাৰ ফাত ছু
সি পঢ়ি আছে। সিহঁতে পঢ়ি আছে।

ল'ৰ্চ লন - শুবা, *ল'ৰ্চ* লাঙ - বহা ক্ৰিয়া দুটা ধাতু ৰূপ কৰা
অন্যান্য ক্ৰিয়াৰ ৰূপো একেই হ'ব।

পঢ়া পাঠ:

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* কাৰ কিনি ছু খাৰ - মই ভাত খাই আছো।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* মাৰ লন ছু চাং নাই - তুমি এতিয়া শুই আছা।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* মান মা ছু তি ছন লিক - সি স্কুললৈ আহি আছে।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* হাৰ ৰা ছু - আমি কথা পাতি আছো।

অষ্টম পাঠ

অতীত কাল

অতীত কাল : যি কাৰ্য আগতে হৈ গ'ল। অতীত কালৰ বাক্যত ক্ৰিয়াৰ
পাছত *ল'ৰ্চ* বাই বহুৱাব লাগে।

ক্ৰিয়া 'ল'ৰ্চ' কা

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* কাৰ কা ৰাই *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* হাও কা ৰাই
মই গৈছিলো। আমি গৈছিলোঁ।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* মাও কা ৰাই *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* ছু কা ৰাই
তুমি গৈছিল। তোমালোক গৈছিল।

ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* মান কা ৰাই *ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ* *ল'ৰ্চ* খাৰ কা ৰাই
সি গৈছিল। সিহঁত গৈছিল।

ল'ৰ্চ ফাত - পঢ়া, *ল'ৰ্চ* মা - অহা ক্ৰিয়া দুটা ৰূপ কৰা

নেতিবাচক বাক্যত ক্ৰিয়াৰ আগত *ল'ৰ্চ* ইং বহোৱাব লাগে। যেনে - *ল'ৰ্চ*
ল'ৰ্চ ল'ৰ্চ *ল'ৰ্চ* কাৰ ইং কা ৰাই - মই যোৱা নাছিলো।

প্ৰশ্নবোধক বাক্যৰ ৰূপঃ

ক্ৰিয়া নো ক - যোৰা

পুৰুষ	একবচন	বহুবচন
১ম	নো নো ও নো কাৰ কা ৰাই ল' মই গৈছিলো নে?	নো নো ও নো হাউ কা ৰাই ল' আমি গৈছিলো নে?
২য়	নো নো ও নো মাও কা ৰাই ল' তুমি গৈছিলো নে?	নো নো ও নো ছু কা ৰাই ল' তোমালোকে গৈছিলো নে?
৩য়	নো নো ও নো মান কা ৰাই ল' সি/তাই গৈছিল নে?	নো নো ও নো খাৰ কা ৰাই ল' সিহঁতে গৈছিল নে?

প্ৰশ্নবোধক বাক্যৰ শেষত 'নো' ব্যৱহাৰ হয়।

নো নো কিনি-খোৱা, নো মা-অহা ক্ৰিয়া দুটা ধাতু ৰূপ কৰা

নৱম পাঠ

ভৱিষ্যত কাল

যি কাৰ্য্য আগলৈ হ'ব বুজায়। ভৱিষ্যত কাল বুজাবলৈ ক্ৰিয়া পদৰ আগত 'নো' তক, 'ও' তী ব্যৱহাৰ হয়। তাই খাময়াং ভাষাত ক্ৰিয়াৰ আগত 'নো' তে ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়।

ধাতু ৰূপঃ ক্ৰিয়া - নো ক - যোৰা

নো ও নো কাৰ তি কা মই যাম।	নো ও নো হাও তি কা আমি যাম।
নো ও নো মাও তি কা তুমি যাবা	নো ও নো ছু তি কা তোমালোকে যাবা
নো ও নো মান তি কা	নো ও নো খাৰ তি কা

সি/তাই যাব

সিহঁতে যাব।

নেতিবাচক (Negative)

নো ও নো কাৰ তি ইং কা মই নেযাম।	নো ও নো হাও তি ইং কা আমি নেযাম।
নো ও নো মাও তি ইং কা তুমি নেযাবা	নো ও নো ছু তি ইং কা তোমালোকে নেযাবা
নো ও নো মান তি ইং কা সি/তাই নেযাব	নো ও নো খাৰ তি ইং কা সিহঁতে নেযাব।

প্ৰশ্নবোধক বাক্য (Interrogative)

পুৰুষ	একবচন	বহুবচন
১ম	নো ও নো কাৰ তি কা ল'-মই যাম নে?	নো ও নো হাও তি কা ল' আমি যাম নে?
২য়	নো ও নো মাও তি কা ল'-তুমি যাবা নে?	নো ও নো ছু তি কা ল' তোমালোকে যাবা নে?
৩য়	নো ও নো মান তি কা ল'-সি/তাই যাব নে? সিহঁতে যাব নে?	নো ও নো খাৰ তি কা ল'

পঢ়া পাঠ :

নো ও নো কাৰ তি মা - মই আহিম।
নো ও নো মান তি মা ল' - সি/তাই আহিব নে?
নো ও নো ও কাৰ কিনি ৰাই - মই খাইছিলো।
নো ও নো ও নো ছু কিনি ৰাই ল' - তোমালোকে খাইছিলো নে?
নো ও নো হাও কা ৰাই - আমি গৈছিলো।

নৃ নৃ নৃ কাৰ ফাত ছু - মই পঢ়ি আছে।
 নৃ নৃ ঠ নৃ মাও কা বাই ল' - তুমি গৈছিলি নে?
 নৃ নৃ নৃ নৃ মান তে মা ম' হুক - সি কালিলৈ আহিব।

ভাই ভাষালৈ অনুবাদ কৰাঃ-

মই নেযাওঁ। তুমি পঢ়িবা। আমি ভাত খাইছিলো। তোমালোকে যাবা
 দেই। মই পঢ়ি আছে। সি গৈ আছে। তুমি খাই আছা নে? সিহঁতে লিখে। তুমি
 আহিছিল। মই নেকানো। সিহঁতে হাঁহিছিল। মই আহিলো। সিহঁতে খেলিলে।
 মই নেজানো। আমি ভালকৈ জানো। তুমি নেজানা।

অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰা -

নৃ ঠি ॥ নৃ ঠি ॥ নৃ নৃ নৃ ॥ নৃ ঠি ॥ নৃ নৃ ॥ হু নৃ নৃ
 ॥ নৃ নৃ নৃ ॥ নৃ নৃ ॥

দশম পাঠ

সাত বাৰৰ নাম :

নৃ নৃ নৃ	তা লাঙ কা নয়	দেও বাৰ
নৃ নৃ নৃ	তা লাঙ কা না	সোম বাৰ
নৃ নৃ	আঙ কা	মঙ্গল বাৰ
নৃ নৃ	পুক থা ছ	বুধ বাৰ
নৃ নৃ নৃ	ক্যা ছাপ তে	বৃহস্পতি বাৰ
নৃ নৃ	চক ক্যা	শুক্র বাৰ
নৃ নৃ	চা নে	শনি বাৰ

একাদশ পাঠ

বাৰ মাহৰ নাম

ভাই পঞ্জীকাৰ মতে আঘোন মাহৰ চন্দ্ৰৰ প্ৰতিপদৰ পৰা আউসীলৈকে
 নতুন বছৰৰ প্ৰথম মাহ বুলি গণনা কৰা হয়।

ভাই মাহ	উচ্চাৰণ	অসমীয়া
নৃ নৃ নৃ	নোন চে যং	আঘোন-পুহ
নৃ নৃ	নোন কাম	পুহ-মাঘ
নৃ নৃ	নোন ছাম	মাঘ-ফাগুন
নৃ নৃ	নোন ছী	ফাগুন-চ'ত
নৃ নৃ	নোন হা	চ'ত-বহাগ
নৃ নৃ	নোন হুক	বহাগ-জ্যৈষ্ঠ
নৃ নৃ	নোন চেত	জ্যৈষ্ঠ-আহাৰ
নৃ নৃ	নোন পেত	আহাৰ-শাওন
নৃ নৃ	নোন কাৰ	শাওন-ভাদ
নৃ নৃ	নোন ছিপ	ভাদ-আহিন
নৃ নৃ	নোন ছিপ ইত	আহিন-কাতি
নৃ নৃ	নোন ছিপ ছঙ	কাতি-আঘোন

দ্বাদশ পাঠ

প্ৰশ্নবোধক শব্দ

ভাই	উচ্চাৰণ	অর্থ
নৃ নৃ	কি ছা	কি
নৃ নৃ	প'ছা	কিয়

ৗৗৗৗ	ফান না	কেনেকৈ
ৗৗৗৗ ৗৗ	কা ছাঙ নে	কি হে
ৗৗ ৗৗ	তী থা	ক'ত
ৗৗ	থা	কলৈ
ৗৗ ৗৗ	মা লা	কেতিয়া
ৗৗ ৗৗ	মা না	"
ৗৗ ৗৗ	ফা মান	কোন
ৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗ	মা হেত ছু	পৰহি
ৗৗ ৗৗ	মা কাই	অথনি
ৗৗ ৗৗ	তী থা	কলৈ
ৗৗ ৗৗ	পী নাই	এই বছৰ
ৗৗ ৗৗ	পী কাই	যোৱা বছৰ
ৗৗ ৗৗ	পী না	অহা বছৰ

সময়

ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ আ খিঙ	: ৗৗৗৗ ৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
সময়	চাঙ নাই আখিঙ ইং যাং - এতিয়া সময় নাই।
ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ কাঙ নাৰ	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
ৰাতিপুৱা	কাঙ নাৰ মাও তে মা না - তুমি ৰাতিপুৱা আহিবা।
ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ কাঙ বান	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
দুপৰীয়া	কাৰ ইং কা কাঙ বান- মই দুপৰীয়া নেযাওঁ।
ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ বান চাই	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
আবেলি	পী কা না বান চাই - আবেলি নেযাবা দেই।
ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ফাই খাম	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
গধূলি	মাউ ইং কা না ফাই খাম - তুমি গধূলি নেযাবা দেই

ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ কাঙ খাম	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
ৰাতি	মান ইং মা কাঙ খাম - সি ৰাতি নাহে।
ৗৗৗৗ বান	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
দিন	পী মা না তাম বান - দিনত নাহিবা দেই।
ৗৗৗৗ মাঙা	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
কালি	মাঙা কাৰ কা ৰাই - মই কালি আহিছিলো।
ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ম'হুক	: ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ ৗৗৗৗ
কালিলৈ	মাও তে মা না মীৰ হুক - তুমি কালিলৈ আহিবা দেই।

ত্ৰয়োদশ পাঠ

সূৰ

তাই ভাষা শুনিবলৈ বৰ শুৱলা ভাষা বুলি জনা যায়। ইয়াৰ মূল কাৰণটো হ'ল ই এটা সুৰীয়া ভাষা। এই ভাষা একাক্ষৰী শব্দৰ ভাষা। প্ৰতিটো গোটেয়া শব্দই কোনো পৰিৱৰ্ত্তন নহৈ প্ৰতিটো সুৰেৰে একোটাকৈ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰে। তাই ভাষাত মুঠ ছয়টা সুৰ আছে। এই ছয়টা সুৰ তাই জনগোষ্ঠী সকলৰ একেই। এই ছয়টা সুৰৰ বিৱৰণ তলত দিয়া হ'ল।

১। সম-মধ্যম সুৰ : এই সুৰৰ উচ্চাৰণ উচ্চ আৰু সমান্তৰাল ভাবে আগবাঢ়ি যায়।

২। নিম্নগামী উচ্চ সুৰ : এই সুৰৰ উচ্চাৰণ উচ্চ ধৰণে হৈ লাহে লাহে তললৈ নামি পৰে।

৩। গম্ভীৰ কণ্ঠৰ সুৰ : এই সুৰৰ উচ্চাৰণ কণ্ঠৰ মধ্যম স্থানত আৰম্ভ হৈ ক্ৰমে নিম্নগামী হয়।

৪। নিম্নগামী মধ্যম সুৰ : মধ্যম স্থানত আৰম্ভ হৈ তললৈ নামি আহে।

৫। নিম্ন সম সুৰ : এই সুৰ নিম্নস্থানত উচ্চাৰণ হৈ সমান্তৰাল ভাবে গতি

কৰে।

৬। উদ্ধগামী নিম্ন সুৰ : নিম্ন অবস্থানত আৰম্ভ হৈ উদ্ধগামী নিম্ন সুৰ
ক্ৰিপ্ৰভাৱে উদ্ধলৈ গতি কৰে।

তলত সুৰৰ বিভিন্ন ভাগ আৰু শব্দবোৰৰ এটি আভাস দিয়া হ'ল।

সম মধ্যম সুৰ	:	কা	যোৱা
		খা	বিয়া দিয়া
		না	কাজিয়া কৰা
		মা	কান্ধ
		লাও	নিচুকোৱা
		খী	গাড়ীত উঠা
		ঙী	একতা
		ছু	চাপি অহা
		ফে	মেলি দিয়া
		ল'	পানী ঢলা
		আম	লগা
		অম	সেক লোৱা
		ওম	উপহাৰ
		খিঙ	জোখ
নিম্নগামী উচ্চ সুৰ	:	কা	কাউৰী
		খা	খেৰ, ফৈদ
		না	পথাৰ, দেই
		মা	অহা
		লাও	কহুৱা
		ঙী	হৰিণ
		ছু	পুৰস্কাৰ
		ফে	পাট, শাস্ত্ৰ

		আম	গোপনে ৰখা
		খিঙ	শৰীৰ
গম্ভীৰ কঠৰ সুৰ	:	কা	নাচ, কঠিয়া
		খা	চাকৰ
		না	সন্মুখ
		মা	বলিয়া
		লাও	মদ
		খি	মল, বেজাৰ
		ছু	মালি লোৱা
		ফে	কাঁহি
		ল'	ৰথ
		অম	মেৰিয়াই লোৱা
		ওখ	কোচত লোৱা
নিম্নগামী মধ্যম সুৰ	:	কা	বেপাৰ কৰা
		খা	পৰ চৰ্চা
		না	মমাই
		মা	ঘোঁৰা
		লাও	গঁৰাল
		ল	খোৰা
নিম্ন সম সুৰ	:	কা	মূল্য
		খা	গছৰ ডাল
		না	গলি যোৱা
		মা	পানী সিঁচা
		লাও	জনাই দিয়া
		ঙি	দ্বিতীয় পুত্ৰ
		ফে	পোৱালি দিয়া

চকীতে বহক।		
৞৞৞ ফাত পঢ়া	৞৞ ৞৞৞ ৞৞ ৞৞৞ ছু ফাত য় ল-	
	তোমালোকে পঢ়িলা নে?	
৞৞৞ তেম লিখা	৞৞ ৞৞৞ ৞৞ মান তেম য় - সি/তাই লিখিলে	
৞৞ খু ইহা	৞৞ ৞৞৞ ৞৞ ৞৞ কার ইং খু না-	
	মই নেহাহো দেই।	
৞৞ হাই কন্দা	৞৞ ৞৞৞ পী হাই ছেঙ - সোণটো নেকান্দিবা।	
৞৞ বা	কথা কোরা ৞৞ ৞৞ ৞৞ হার বা বাই - আমি কথা পাতিছিলো।	
৞৞৞ লুক	শুই উঠা ৞৞ ৞৞৞ ৞৞ ৞৞ মান লুক য় ল' -	
	সি শুই উঠিলে নে?	
৞৞ ছাৰ	ঠিয় হোৱা ৞৞ ৞৞ ৞৞ খাৰ ছাৰ ছু -	
	সিহঁতে ঠিয় হৈ আছে।	
৞৞৞ ৞ তঙ মাই ভোক লগা	৞৞ ৞৞৞ ৞ কার তঙ মাই -	
	মোৰ ভোক লাগিছে।	
৞৞৞ হান দেখা	৞৞ ৞৞৞ ৞৞ ৞৞ মান হান য় তী কার	
৞৞ ৞৞ নাই ঙিন শুনা	৞৞ ৞৞৞ ৞৞ ৞৞ কার ইং নাই ঙিন-	
	মই শুনা নাই।	
৞৞ ৞৞ খা উ	ইচ্ছা কৰা ৞৞ ৞৞ ৞৞ মাও খা ও ল -	
	তুমি ইচ্ছা কৰা নে?	
	<u>বাকী থকা ক্ৰিয়া সমূহ বাক্য ৰচনা কৰা -</u>	
৞৞ ৞৞৞ হা হেঙ	পিয়াহ লগা	
৞৞ চু	কিনা	
৞৞ খাই	বেচা	
৞৞ থা	বাট চোৱা	
৞৞৞ কা	নচা	
৞৞ পী ফা	ৰোৱা	

নুঙ পিঙ্গা
 লয় নাম সাতুৰা
 লেন খেল কৰা
 থাই না হাল বোৰা
 ফাই খোজ কঢ়া
 খা বিচৰা
 লয় ভাগৰ লগা
 বেন জপিওৱা
 তাপ চৰ মাৰা

ভাই	উচ্চাৰণ	অর্থ	বাক্য ৰচনা - পঢ়াৰ পাঠ
আপ নাম	গা ধুৰা		আপ নাম আপ নাম ছু সি/তাই গা ধুই আছে।
লয় লয়	লাহে লাহে		পী কা লয় লয় লাহে লাহে নেযাবা।
চিউ চিউ	খৰকৈ		চিউ চিউ- খৰকৈ আহিবা দেই তি মা না চিউ চিউ- খৰকৈ আহিবা দেই
খী	পাইখানা		কাৰ ইং খী চাঙ নাই। নাই - মই এতিয়া পাইখানা নকৰো।
য়েৰ	প্রচাৰ কৰা		তী য়েও তী য়েও - প্রচাৰ কৰা গাই।
চাঙ	জনা		কাৰ চাঙ নী নী মই ভালকৈ জানো।
থা লাই	হেপাহ কৰা		কাৰ ইং থা লাই মই হেপাহ নকৰো।
কাম ৰঙ	ফুটনি কৰা		পী কাম ৰঙ না ফুটনি নকৰিবা দেই।

হেত আমু কাম কৰা হুঁ হেত আমু হুঁ হেত আমু
 হেত আমু হেত য - তুমি কামটো কৰিলা
 খাই কিন আলোচনা হুঁ হেত খাই কিন
 কৰা আমি আলোচনা কৰিম।

পঞ্চদশ পাঠ

সমস্ত পদ

ভাই	উচ্চাৰণ	অসমীয়া
চাও ছা	চাও ছা	ধৰ্মগুৰু
ছা ছন চাঙ	ছা ছন চাঙ	শিক্ষা গুৰু
পূ লিন	পূ লিন	আজু ককা
য়া লিন	য়া লিন	আজু আইতা
পূ চাও	পূ চাও	ককা, দেউতি
য়া চাও	য়া চাও	আইতা
পূ নাই চাও	পূ নাই চাও	মাকৰ দেউতা
য়া নাই চাও	য়া নাই চাও	মাকৰ মাক
প'লুঙ	প'লুঙ	বৰ দেউতা
মে লুঙ, পা	মে লুঙ, পা	আপা, বৰ মাক
চাও	চাও	দেউতা
মে	মে	মাতৃ
আও চাও	আও চাও	দদাইদেউ
মে লু	মে লু	খুৰীদেউ
পী চাই	পী চাই	ককাইদেউ

সপ্ত দশ পাঠ
মানুহৰ দোষ-গুণ

ভাই	উচ্চাৰণ	অসমীয়া
ৱাৰ ৱোৰ	তাঙ কেঙ	চৰিত্ৰ
ৱাৰ ৱী	কুন নী	ভাল মানুহ
ৱাৰ ৱা	কুন চা	খঙাল মানুহ
ৱাৰ ৱিৰ	কুন নিম	ধীৰ মানুহ
ৱাৰ ৱাৰ	কুন খান	এলেছ্ৰা
ৱাৰ ৱিৰ	কুন হিত	খকুৰা
ৱাৰ ৱী	কুন পী	শকত মানুহ
ৱাৰ ৱোৰ	কুন হেঙ	বলৰান
ৱাৰ ৱোৰ ৱি	কুন হেঙ লয়	নিৰ্বলী
ৱাৰ ৱোৰ	কুন চাঙ	জ্ঞানী মানুহ
ৱাৰ ৱোৰ ৱী	কুন হাঙ নী	ধুনীয়া মানুহ
ৱাৰ ৱাৰ	কুন য়ক	পাপী মানুহ
ৱাৰ ৱিৰ	কুন চিত	তেঙৰ মানুহ
ৱাৰ ৱাৰ	কুন ম্যক	মুখ
ৱাৰ ৱা	কুন খ'	অহংকাৰী মানুহ
ৱাৰ ৱাৰ	কুন হান	সাহসী
ৱাৰ ৱাৰ ৱা	কুন আন কু	ভয়াতুৰ
ৱি ৱা	হাই হে	নাভী
ৱিৰ	লুত	তেজ
ৱাৰ ৱা	খুন তা	চকুৰ মণি
ৱাৰ ৱাৰ	অক এক	মগজ

কুঁ কুঁ কুঁ কুঁ	কুম খা কুম হ'	ককালিৰ তলৰ অংশ
	মানুহৰ অংশ	
হি	হ	মূৰ
কুঁ	ফুম	চুলি
হি কুঁ	হনঙ	নাক
হি	হ	কান
কুঁ	লাঙ	ছাল
কুঁ	মু	হাত
কুঁ	তিন	ভৰি
কি কুঁ	খী য়েও	দাঁত
কি কুঁ	পিঙ ছপ	ওঠ
কি	লিও	নখ
কুঁ কুঁ	হক অক	বুকু
কুঁ	লাঙ	পিঠি
হি কুঁ	হ খাও	আঠু
কুঁ কুঁ	পঙ কাৰ	কলাফুল
কুঁ	খ'	ডিঙি
কুঁ কুঁ	হাঙ হেঙ	ককাল
কি কুঁ	হৈ তা	চকু
কুঁ কুঁ	না ফাক	কপাল
কুঁ কুঁ	নুক ত'	ৰাজ হাড়
কুঁ	মু	আঙুলি
কুঁ কুঁ	মু খা	সোঁ হাত
কুঁ কুঁ	মু ছাই	বাঁও হাত

পড়াৰ অভ্যাস কৰা আৰু অৰ্থ কোৱা :- নূৰ্ন যি ॥ নূৰ্ন য়ৰ্ন ॥ নূৰ্ন য়ৰ্ন ॥
 য়্হ য়্হ ॥ য়্হ য়্হ ॥ য়্হ য়্হ ॥ নূৰ্ন য়ৰ্ন য়ি ॥ য়্হ য়ৰ্ন ॥ পৰ য়্হ ॥

ভাই ভাষাত কোৰা :- চকুৰ মণি, ৰাজ হাড়, হাঙ হেঙ, হুক অক, ককাল, মগজ,
মুখ, ধুনীয়া, অহংকাৰী, বলবান।

মাছ-মাংস

	পা	মাছ
৩	পা হেঙ	শুকান মাছ
৩ ৬৫	পা লাও	শুকতি মাছ
৩ ৬৬	পা ফ'	পাতত দিয়া মাছ
৩ ৬৭	পা ছুম	টেঙা মাছ
৩ ৬৮	পা পিঙ	খৰিকা দিয়া মাছ
৩ ৬৯	পা পা খাও	পুথি মাছ
৩ ৭০	পা খন তক	গৰৈ মাছ
৩ ৭১	পা পুন	মাগুৰ মাছ
৩ ৭২	পা কুঙ	মিছা মাছ
৩ ৭৩	পা লিও নাম	দনিকণা মাছ
৩ ৭৪	পা তেন	চেঙেলী মাছ
৩ ৭৫	পা খুম খাব	ৰৌ মাছ
৩ ৭৬	পা লন	শাল মাছ
৩ ৭৭	পা ডেও	তৰা মাছ
৩ ৭৮	পা য়ুন	কুচিয়া
৩ ৭৯	তাও	কাছ
৩ ৮০	ল'অ	মাংস
৩ ৮১	লৌ অ মূ	গাহৰি মাংস
৩ ৮২	লৌ অ ঙী	হৰিণ মাংস
৩ ৮৩	লৌ অ পে য়া	হাগলী মাংস
৩ ৮৪	লৌ অ কাই	কুকুৰা মাংস
৩ ৮৫	লৌ অ লুক	চৰাই মাংস

ঘৰুৱা সামগ্ৰী

	ইনি	ঘৰ
৩৮৬	হ'ন হাঙ	চাঙ ঘৰ
৩৮৭	হ'ন নী	মাটিঘৰ
৩৮৮	পূ তু	দজ্জা
৩৮৯	ফা	বেৰ
৩৯০	ছাৰ	খুটা
৩৯১	লাঙ খা	ছাল
৩৯২	হুক লাই	জখলা
৩৯৩	পে চম	মুখচ
৩৯৪	ই য়ে	ভঁৰাল
৩৯৫	খক	কোঠালী
৩৯৬	হ'ন তাঙ খাৰ	পাক ঘৰ
৩৯৭	তী খী	পাইখানা
৩৯৮	তা আ	জেৰুৱা
৩৯৯	তী ফাই	জুইশাল
৪০০	মাই কেপ	চেপেনা
৪০১	কক চ'	তলা চাবি
৪০২	হ'ন উত	পকা ঘৰ
৪০৩	বান ফাই	চাকি
৪০৪	মান	আইনা
৪০৫	বী	ফনী
৪০৬	তাঙ কাক	চকী
৪০৭	চা তাঙ	মেজ
৪০৮	তী লাঙ	বেঞ্চ

তুৰ্ণ তুৰ্ণ	খন তৰ	লাখুটি
ও তুৰ্ণ	মাই ছে খাৰ	তাক মাৰি

পঢ়াৰ অভ্যাস কৰাঃ- তুৰ্ণ, তুৰ্ণ, তুৰ্ণ, তুৰ্ণ, তুৰ্ণ, ও ওঁ, তুৰ্ণ, তুৰ্ণ
তুৰ্ণ, তুৰ্ণ, তুৰ্ণ তুৰ্ণ ॥

তাই ভাষাত কোৱাঃ- পাণ্ডৰি, কষল, গাৰু, চুৰিয়া, ডলা, খৰি, জাকি, পাচি, লোটা,
কুঠাৰ, লেপ, মেখেলা, গামোছা।

ৰাজ্য সম্বন্ধীয়

ধিঁ	ম'ঙ	দেশ, ৰাজ্য
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	চাও ফা	ৰজা
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	নাঙ ফা	ৰানী
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	লুক চাও	ৰাজকুমাৰ
তুৰ্ণ ধিঁ	কুন ম'ঙ	প্ৰজা
ধিঁ তুৰ্ণ	ম'ঙ চেঙ	সিংহাসন
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	চাও পাঙ ম'ঙ	শাসনকৰ্ত্তা
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	আ মাত	মন্ত্ৰী
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	চাও পেত	উকীল
ধিঁ তুৰ্ণ	ম'ঙ চাও	পুলিচ
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	চে নাত	বন্দুক
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	লাক নাক	অস্ত্ৰ শস্ত্ৰ
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	মাক চা	গুলি
তুৰ্ণ	কাঙ	ধনু
ওঁ	লিম	কাড়
তুৰ্ণ	পে	জয়
তুৰ্ণ	হাই	পৰাজয়

তুৰ্ণ তুৰ্ণ	বান ছু	শত্ৰু
তুৰ্ণ	কাত	বজাৰ
তুৰ্ণ	চে	দোকান
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	খুন তাঙ	আলি
তুৰ্ণ	খু	দলং

প্ৰকৃতিৰ বস্তু

“তুৰ্ণ তুৰ্ণ	মে হৈ হিত	শিলাবৃষ্টি
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	ফা নাঙ	গাজনি
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	ফা মেপ	বিজুলী
তুৰ্ণ	মুঞ	বৰফ
ওঁ	লিন	মাটি
তুৰ্ণ	ছাই	বালি
তুৰ্ণ	তাক	বোকা
তুৰ্ণ	নাম খে	নৈ
তুৰ্ণ	লয়	পৰ্বত
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	নাম মউ	পুখুৰী
তুৰ্ণ	হিন	শিল
তুৰ্ণ	বান	সুয়া
তুৰ্ণ	নুন	জোন
তুৰ্ণ	নাও	তৰা
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	না খাত	নক্ষত্ৰ
তুৰ্ণ	ফুন	বৰষুণ
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	লুম লুঙ	ধুমুহা বতাহ
তুৰ্ণ	খৌন	হাবি
তুৰ্ণ তুৰ্ণ	কাঙ ফা	আকাশ

ফা ফা
নেত
ফয় এ

বজ্রপাত
 ব'দ
 ঘাঁহ বন

[illegible]

પટ્ટાશાલી સમ્પત્તીય

ওঁ ষ্ঠান্‌ লিঙ্ক	তীহ্ন লিঙ্ক	পঢ়াশালী
ঝ ঙ্গ	ছা বা	শিক্ষক
চা ল	তে পে	শিষ্য
লিঙ্ক	লিঙ্ক	পুথি
ল	পাপ	বহী
লো	চে	কাগজ
লি	পী	কলম
লো চান্‌	খে তান	পেঞ্চিল
নাম্‌ লিঙ্ক	নাম মুক	চিয়াঁহী
লি লে	মা ডাঙ	ঝুলমাৰি
লি লে	ছাম ফুঙ	ফলি
লি	ফাত	পঢ়া
লি	তেম	লিখা

উদ্ভিদৰ নাম

ঢেঁড়	তুন	গছ
ঢেঁড় মৃগ	তুন অন	গছপুলি
ঢ়	খা	ডাল
ধু	মাউ	পাত

ကုန်
မိ
ဝိုက် နှင့်
မိ ယင်

၈၂
တုဂ် မဂ် ဘုဂ်
တုဂ် မဂ် မူ
တုဂ် ဂုဂ်

হাক
মাই
তৌন হুঙ
মাই ছাঙ
খা

তুন মাক উন
তুন মাক মু
তুন কৈ

শিপা
কাঠু
বৰগছ
বাঁহ
খেৰ
নাৰিকল গছ
তামোল গছ
কল গছ

জাম্বুৰ নাম

গু ঘোৰ	তু থেন	বনৰীয়া জন্তু
গু ঘৰ	তু মান	ঘৰচীয়া জন্তু
ঙ্	ঙু	গৰু
ণ	খাই	মহ
ক্ষ	চাঙ	হাতী
গ্	মা	ঘোঁৰা
ল য়	পেয়া	ছাগলী
ধ্	মু	গাহৰি
গ্	মা	কুকুৰ
ঞিষ্ঠ	ছাঁৰ	বাঘ
ঈ	মী	ভালুক
ঐ	লিঙ	বান্দৰ
গ্ ঐ	মা লিন	শিয়াল
ঙ্	ঙু	সাপ
ক্ষ	কাঙ	শৰপাহ
ঈ	ঙী	হৰিণ

চৰাই নাম

অৰ্ণ	লুক	চৰাই
ৱি	কাই	কুকুৰা
ৱেৰ্ণ	পেত	হাঁহ
ৱেৰ্ণ ৱাৰ্ণ	পেত হান	ৰাজহাঁহ
ৱা ৱে	কা কে	পাৰ চৰাই
ৱেৰ্ণ ৱেৰ্ণ	লুক কেও	শালিকা
ৱেৰ্ণ ৱা	লুক তু	কপৌ
ৱেৰ্ণ ৱেৰ্ণ	লুক তেক	ভাটো
ৱেৰ্ণ ৱে	লুক য়াঙ	বগলী
ৱেৰ্ণ ৱে	লুক ছেঙ	মইনা
ৱেৰ্ণ ৱে ৱা	লুক লাঙ তা	শগুন
ৱা ৱে	য়া ছঙ	চিলনী
ৱেৰ্ণ ৱে	লুক চঙ	কুলি
ৱেৰ্ণ ৱে	লুক কাৰ	শেন চৰাই
ৱেৰ্ণ ৱা	লুক কা	কাউৰী
ৱেৰ্ণ ৱা	লুক খা	ডৰিক

ভাই ভাষাত বাধা দিয়া বুজাবলৈ ক্ৰিয়াৰ আগত ঠি পী বহে।

যেনে:-

ঠি ৱেৰ্ণ	পী হেত	নকৰিবা
ঠি ৱা	পী মা	নাহিবা
ঠি ৱেৰ্ণ	পী কিন	নেখাবা
ঠি ৱা	পী কা	নেযাবা
ঠি ৱেৰ্ণ	পী লন	নুতবা

ঠি ৱে	পী লাঙ	নবহিবা
ঠি ৱেৰ্ণ	পী ফাত	নপঢ়িবা
ঠি ৱেৰ্ণ	পী লেন	নেখেলিবা
ঠি ৱে	পী হাৰ	নিদিবা
ঠি ৱে ৱা	পী হাৰ মা	নানিবা
ঠি ৱা:	পী কা	নেনাচিবা
ঠি ৱে	পী নুঙ	নিপিন্দিবা
ঠি ৱা	পী ৰা	কথা নকৰা
ঠি ৱা	পী খু	নেহাঁহিবা
ঠি ৱেৰ্ণ	পী তপ	নেমাৰিবা
ঠি ৱি	পী খাই	নেবেচিবা
ঠি ৱা	পী চু	নিকিনিবা
ঠি ৱা	পী খা	নিবিচাৰিবা
ঠি ৱাৰ্ণ	পী হান	নেচাবা
ঠি ৱা	পী থা	বাট নেচাবা

ভাই	সংখা	উচ্চাৰণ
ৱে	১	লুঙ
ৱে	২	ছঙ
ৱে	৩	ছাম
ৱে	৪	ছী
ৱা	৫	হা
ৱাৰ্ণ	৬	ছক
ৱেৰ্ণ	৭	চেত
ৱেৰ্ণ	৮	পেত
ৱে	৯	কাৰ

৷৷	১০	ছিপ
৷৷	১১	ছিপ ইত
৷৷	১২	ছিপ ছঙ
৷৷	২০	ছাও লুঙ
৷৷	২১	ছাও এত
৷৷	৩০	ছাম ছিপ
৷৷	৩১	ছাম ছিপ এত
৷৷	৪০	ছি ছিপ
৷৷	৪১	ছি ছিপ এত
৷৷	৫০	হা ছিপ
৷৷	৫১	হা ছিপ এত
৷৷	৬০	হ'ক ছিপ
৷৷	৬১	হ'ক ছিপ এত
৷৷	৭০	চেত ছিপ
৷৷	৭১	চেত ছিপ এত
৷৷	৮০	পেত ছিপ
৷৷	৮১	পেত ছিপ এত
৷৷	৯০	কাৰ ছিপ
৷৷	৯১	কাৰ ছিপ এত
৷৷	১০০	পাক লুঙ
৷৷	৩০০	ছাম পাক
৷৷	৪০০	ছী পাক
৷৷	৫০০	হা পাত
৷৷	১০০০	হেইঙ লুঙ
৷৷	২০০০	ছঙ হেইঙ
৷৷	৫০০০	হা হেইঙ

তিনিশ
চাৰিশ
পাঁচশ
এহেজাৰ
দুই হোজাৰ
পাঁচ হোজাৰ

ভাই ভাষাত কোবা :

১৫, ১৮, ২২, ৩২, ৫২, ৬১, ৭৩, ৮৫।

অসমীয়া সংখ্যাত কোবা:

কাউ ছিপ ছঙ, ছিপ ছঙ, ছাউ হা, ছিপ হা, ছি ছিপ হা, হা ছিপ ছি,
চেত ছিপ ছঙ।

৩৩ কা আৰু ৩৩ মা ক্ৰিয়াৰ বাক্য গঠন

বৰ্তমান								অতীত কাল		ভবিষ্যত কাল			
প্ৰকৃতি	এক বচন	বহু বচন	কামটো হোৱা অৰ্থত	কামটো চলি থকা অৰ্থত	নোহোৱা অৰ্থত	কামটো অসম্পূৰ্ণ অৰ্থত	প্ৰশ্নবোধক বাক্য	আগতে হৈছিল	প্ৰশ্নবোধক বাক্য	আগলৈ হ'ব অৰ্থত	প্ৰশ্নবোধক বাক্য	ক্ৰিয়াসমূহকলৈ বাক্য সাজা	
১ম	মই	আমি	যাওঁ	গৈ আছো	নেযাওঁ	যোৱা নাই	যাওঁ নে?	গৈছিলো	গৈছিলো নে	যাম	যাম নে?	ওঁ তি	
	গুণ কাৰ	হঁ হাব	গুণ কা	গুণ কা ছু	গুণ ইং কা	গুণ ইং পাই কা	গুণ কা ন'	গুণ কা ৰাই	গুণ কা ৰাই ন'	গুণ তি কা	গুণ তি কা ন'		
২য়	তুমি	তোমা	যোৱা	গৈ আছা	নোযোৱা	যোৱা নাই	যোৱা নে?	গৈছিলো	গৈছিলো নে?	যাবা	যাবা নে?		
	গুণ কাৰ	হঁ ছু	গুণ কা	গুণ কা ছু	গুণ ইং কা	গুণ ইং পাই কা	গুণ কা ন'	গুণ কা ৰাই	গুণ কা ৰাই ন'	গুণ তি কা	গুণ তি কা ন'		
৩য়	সি	সিহঁত	যায়	গৈ আছো	নেযায়	যোৱা নাই	যায় নে?	গৈছিল	গৈছিল নে?	যাব	যাব নে?		
	গুণ মান	গুণ খাব	গুণ কা	গুণ কা ছু	গুণ ইং কা	গুণ ইং পাই কা	গুণ কা ন'	গুণ কা ৰাই	গুণ কা ৰাই ন'	গুণ তি কা	গুণ তি কা ন'		

অহা-ও মা ক্ৰিয়া

১ম	মই	আমি	আহো	আহি আছো	নাহো	অহা নাই	আহো নে?	আহিলো	আহিছিলো	আহিছিলো নে?	আহিম	আহিম নে?	
	গুণ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ
	কাৰ	হাব	মা	মা	ইং মা	ইং পাই মা	মা ন'	মা ৰাই	মা ৰাই ন'	তি মা	তি মা	তি মা	তি
২য়	তুমি	তোমা	আহা	আহি আছা	নাহা	অহা নাই	আহা নে?	আহিলা	আহিছিলো	আহিছিলো নে?	আহিবা	আহিবা নে?	
	গুণ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ
	কাৰ	হু	মা	মা	ইং মা	ইং পাই মা	মা ন'	মা ৰাই	মা ৰাই ন'	তি মা	তি মা	তি মা	তি
৩য়	সি	সিহঁত	আহে	আহি আছে	নাহে	অহা নাই	আহে নে?	আহিলে	আহিছিলে	আহিছিলে নে?	আহিব	আহিব নে?	
	গুণ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ	হঁ
	মান	খাব	সা	সা	ইং সা	ইং পাই সা	সা ন'	সা ৰাই	সা ৰাই ন'	তি সা	তি সা	তি সা	তি